

Krisboende i Umeå

- Nollvision mot akut hemlöshet

Motion till Umeå kommunfullmäktige 2015-09-16

Antalet hemlösa har ökat kraftigt i Sverige, inte minst i storstadsregionerna. Även en mellanstor stad som Umeå har problem med akut hemlöshet* där alla inte har möjlighet till tak över huvudet. I en mer global värld och med den fria rörligheten så består gatubilden inte bara av hemlösa svenskar utan även av medborgare från många länder. Antalet hemlösa som lever under ovärdiga levnadsförhållanden har ökat kraftigt bara senaste året, vilket gjort att gatubilden i Umeå förändrats. Inte sällan har hemlösa personer också barn.

Socialstyrelsens riktlinjer till socialtjänsten pekar på att vi har samma ansvar för att tillgodose de hemlösa barnens grundläggande rättigheter och behov i likhet med alla andra barn. Barnkonventionen slår fast att alla barn som vistas i ett land, utan åtskillnad, har rätt att få sina mänskliga rättigheter tillgodosedda. Internationella konventioner förpliktar, vilket innebär att vårt ansvar för de barn som befinner sig i vårt land här och nu aldrig kan bortses ifrån. Att vuxna och barn sover utomhus är varken värdigt för ett välfärdssamhälle eller staden Umeå.

Från Centerpartiet och Vänsterpartiets sida ser vi behov av "en värdig tak-över-huvudet-garanti" för utsatta grupper", men vill inte låsa fast oss vid hur den boendelösningen exakt ska se ut. Minimikrav är elektricitet, toalett, tvättmöjligheter, värme och hygien. Boendelösningen ska omfattas alla, även tillfälliga besökare i staden, som av olika skäl hamnat på gatan utan möjligheter att bekosta boende. Ett krisboende ska ses som en tillfällig lösning i ett akut behov av tak över huvudet där lösningen annars skulle vara otrygga alternativ utomhus.

Ett krisboende löser inte hemlöshetsproblem, men ska vara en pusselbit i en otillräcklig bostadsmarknad och ökade klyftor i samhället som skapar utsatthet. Avgörande för ett sådant krisboende är kopplingen till ett aktivt socialt arbete och kontakter med andra samverkande myndigheter så som arbetsförmedling, utbildning, frivilligorganisationer och andra aktörer i syfte att stötta den utsatta individen till mer långsiktiga lösningar. Krisboendet bör vara ett lågtröskelboende och inte exkludera någon, vilket innebär att inga andra krav kan ställas annat än att man inte är våldsam eller betar sig illa mot andra, men om någon är påverkad ska inte avgöra om man är välkommen eller ej. Att inte ha något alternativ för den som inte klarar krav är inhumant.

Handlingsplanen mot hemlöshet som antogs av Umeå kommunfullmäktige år 2014 och den lyfter fram att "boendetrappan behöver därför utvecklas med fler mellanboendeformer och

lågtröskellösningar”. På ett yrkande från Centern beslutades att den ska återrapporteras efter två år, dvs under år 2016. Dock ser vi att situationen med akut hemlöshet accelererar och att behovet av ett krisboende inte kan vänta.

Centerpartiet och Vänsterpartiet yrkar därför:

Att kommunfullmäktige uppdrar åt Individ- och familjenämnden att arbeta fram en lösning för ett krisboende i enlighet med fullmäktiges beslut om nollvision mot hemlöshet och utifrån allas rätt till en "tak-över-huvudet-garanti" i enligt med en lågtröskelprincip

Att kommunfullmäktige uppdrar åt Fastighet att i samråd med Individ- och familjenämnden hitta en central lokalisering för ett krisboende.

Att Umeå kommun tar ett ansvar för att barn som vistas här – oavsett anledning, nationell härkomst eller formell folkbokföring - får sina grundläggande mänskliga rättigheter tillgodosedda och att ett barnperspektiv ska vara helt centralt.

Anna-Karin Sjölander (C)

Ulrika Edman (V)

***Akut hemlöshet** är Socialstyrelsens definition när en personen är hänvisad till akutboende, jourboende, härbärke, skyddat boende eller sover utomhus eller i offentliga utrymmen. Även t.ex. hotell, camping, vandrarhem och husvagn ingår i denna situation.